

SANI VAN BUSSUM, *Het Joodsche Bruidje*, Amsterdam, Em. Querido, 1933.

Een nieuw boekje van Sani van Bussum, de schrijfster van „Een bewogen Vrijdag op de Breestraat”. Wij waren er juist blij mee, en gingen het lezen, toen ons de mare ter oore kwam dat de schrijfster was overleden.

Zoo'n boekje, zoo'n menschelijk product, komt dan in-eens in een ander licht, het licht der eeuwigheid. Het aankondigend hoeven wij de schrijfster niet meer welkom te heeten, haar niet meer aan te moedigen. Zij schijnt slechts tot ons gekomen te zijn — om weer weg te gaan. Twee kleine, kleine geschriftjes liet zij na — wat is het weinig, en toch welk een treffend getuigenis van bloed-warm leven, dat een poosje onder ons heeft bestaan. Het komt tegenwoordig zelden meer voor, dat uit de volzinnen van een nieuw auteur zulk een echte gemoedstoon tot ons opklinkt. Echt Joodsch familieleven werd hier weêr eens geopenbaard in zijn volle warmte, zijn levendigheid, zijn sentimentaliteit ook — maar ditmaal toch zonder het Joodsche zelf-beklag waar mijn oude vriend Arnold Aletrino (kent men hem nog hier en daar?) het zoo dikwijls over had. Deze Sani van Bussum — gelukkig n o g n e t n i e t heelemaal onbekend gebleven — verdient voor de eeuwigheid ingelijfd te worden bij de Joodsche groep der 19e en 20e eeuwse Nederlandsche letterkunde, een groep die zeer groote talenten omvat, waarmee wij rijk en waarop wij trotsch mogen zijn.

H. R.